

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος διστηλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1)2, προπληρωτέα.
'Εκδίδεται: άπροσδιορίστως. — Τιμή καταχωρίσεως, ό στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1860.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ.

Έλαβεν ήδη πέρας και ή έκλογή των έπαρ-
χιακών συμβούλων. Το εξαγόμενον αυτής ύ-
πέρηξεν έναντίον των προσδοκιών μας και της
γενικής του τόπου επιθυμίας.

Οί άναδειχθέντες έπαρχιακοί σύμβουλοι εί-
ναι οί ΚΚ:

Δημήτριος Ιγγλέσης,
Γεώργιος Α. Καβαλιεράτος,
Νικόλαος Μ. Πενιατόρρος,
Παύλος Τ. Ξυδιάς, και
Διονύσιος Μ. Στραβόλαιμος.

Τουτέστι, τρεις υποψήφιοι της κυβερνητικής
φατριάς, εις της λεγομένης έννόμου άντι-
πολιτεύσεως, και εις έκ των υποψηφίων
του ριζοσπαστικού κόμματος.

Ρίπτοντες έν βλέμμα εις την γενομένην ψη-
φοροίαν, την όποίαν σημειούμεν κατωτέρω· ά-
ναλογιζόμενοι την σχετικήν επίβροήν των υπερ-
ψηφισθέντων κυβερνητικών υποψηφίων, και
συμπαράβαλλοντες αυτήν με έκείνην των ριζο-
σπαστών, και μάλιστα του Κ. Σ. Παπύρη, όστις,
εκτός του διαμερίσματος του Ληξουρίου, εις όλα
τα άλλα ήτο άτομικώς άγνωστος· αποβλέπον-
τες εις τα μέσα της διαφθοράς άτινα κατέχει εις
χειράς της ή κυβερνητική συμμορία διά να σύρη
τούς έκλογείς δυνάμεθα, δικαίω τω λόγω, και
χωρίς να κολακεύσωμεν έαυτούς, να είπωμεν,
ότι ή μόν κυβερνητική φατρία πνέει τα λοισθια,
ότι ουδεμίαν έχει αποκλειστικήν επίβροήν έντός

του σώματος των έκλογέων, και ότι από τουδε,
άν δέν προσλαμβάνη άτομα άπολαμβάνοντα
άτομικής τιнос ύποστηρίξεως, είναι άδύνατον
να επιτύχη ως πρότερον· άφ' έτέρου δε, ότι
το ριζοσπαστικόν κόμμα είναι το επικρατέστε-
ρον πάντων έντός του σώματος των έκλογέ-
ων, άνευ ουδεμιάζ άτομικής επίβροής. Και το
πλέον άξιοπαρατήρητον πάντων είναι ότι, με-
ταξύ των τριών πρώτων όμοϋ διαμερισμάτων,
τουτέστι των δύο πόλεων και της Λιθαθού, άτινα
έμπεριέχουσι το νοσημονέστερον μέρος των έκλο-
γέων, ή πλειονοψηφία είναι ύπερ του ριζοσπα-
σισμού, άν και τα έκ των πόλεων συναγωνιζό-
μενα άτομα έχουσι βεβαίως μεγαλητέρας προ-
σωπικας συμπαθείας άπέναντι των έκλογέων
συμπολιτών αυτών, όστινες, ένεκα συγγενι-
κών σχέσεων και προσωπικών συμπαθειών, είναι
εύκολον να παρασύρωνται.

Δέν παραπονούμεθα λοιπόν τόσον διά το εξα-
γόμενον της έκλογικής ταύτης πάλης, καιτοι
άποτυχόντες, όσον λυπούμεθα διά την άποπλά-
νησιν της πλειονοψηφίας των έκλογέων των έξο-
χών· διότι ή ύπερίσχυσις της κυβερνητικής ύπο-
ψηφιότητος φαίνεται κυρίως εις τα διαμερίσματα
των Όμαλών, Θηναίας και Έρίσου.

Με δυσარέσκειάν μας το λέγομεν, αλλά πρέ-
πει να το είπωμεν, διότι είναι πραγματική αλή-
θεια· φαίνεται ότι ή πλειονοψηφία των διαμε-
ρισμάτων τούτων εύκόλως παρασύρεται, και
τούτο άποδεικνύει, άν όχι άλλο, την μικράν σχέ-
ψιν των ανθρώπων τούτων έφ' όσων καθ' έκά-
στην συμβαίνουσιν όλόγυρά των.

Ναι, φίλοι χωρικοί. Έσκέφθητε ποτέ ποίαν
φατρίαν ύπεστηρίξατε και ύποστηρίζετε; Έσυλ-
λογίσθητε ποτέ ποίαν φατρίαν ένθρονίζετε εις
την διαύθυνσιν των πραγμάτων του τόπου σας;
διά της ψήφου την όποίαν κρατείτε εις χειράς
σας; Αν όχι άλλο, δέν συλλογίζεσθε τα δεινο-

ρίζει, ἂν καὶ ὑποκρίνεται ἄγνοιαν καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα εἶναι, καὶ θέλουσιν μένει διαπαντός, ἀπλῆ συκοφαντία.

Οὕτε ὁ Κ. Φαζῆς, οὕτε ὁ Χωρικὸς καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι, ἐσυνθηκολόγησαν ποτὲ ἢ ὀπωσδήποτε ἐσυνδύασθησαν μετ' ἑτερογενῶν στοιχείων. Πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ!

Αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν δὲν εἶναι ἀρχαὶ τῆς στιγμῆς· δὲν εἶναι ἀρχαὶ συμφέροντος· εἶναι ἀρχαὶ δεδοκίμασμένα ὑπὸ τοῦ χρόνου, τῶν παθημάτων, καὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Οἱ συνεργαζόμενοι καὶ συμπράττοντες, ἢ συγκατατιθέμενοι νὰ συμπράξωσι μετὰ τοῦ ξενισμοῦ, ὅποιοι καὶ ἂν ἦναι, εἴτε Καρουσιανοὶ, εἴτε Ξυδιανοὶ, εἴτε Μεταξιανοὶ, εἴτε ἄλλοι, ὑφ' οἰωνδήποτε καὶ ἂν κινῶνται ἀρχῶν, θέλουσιν εἶσθαι διαπαντός οἱ ἀδιάλλακτοὶ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τῶν ἀληθῶν καὶ γνησίων ρίζοσπαστῶν, οἵτινες ἐθεώρησαν πάντοτε καὶ θεωροῦσι τὸν ξένον ὡς ἐπιβεβλημένον ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἰονίου λαοῦ, καὶ ἀσυμβίβαστον μετὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ κυριαρχικὰ ἡμῶν δικαιώματα.

Ἄν ὑπῆρξε συνάντησίς τις, οὕτως εἰπεῖν, μετὰ τῆς λεγομένης ἐν ὀνόμῳ ἀντιπολιτευσέως, ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς, ὑπῆρξεν αὕτη ἐκ μέρους ἀτόμων τινῶν ἐκ τοῦ κόμματος, ἐν τῇ ἀτομικῇ αὐτῶν ἐνεργείᾳ, ὥστε οὐδὲν κοινὸν δύναται νὰ ἔχη τοῦτο μετὰ τοῦ κόμματος. Ἀλλὰ καὶ ἡ συνάντησις αὕτη, — τὴν ὁποῖαν, ἄλλως, εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς πολιτικούς ἡμῶν φίλους δὲν ἀνήκει νὰ αἰτιολογήσωμεν, ἀφοῦ, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, μόνον τοὺς τέσσαρας ὑποψηφίους τοῦ ρίζοσπαστικοῦ κόμματος εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐκλογῶν ἐσυστήσαμεν, — δὲν ἦτο εἰμὴ ἀπλῆ καὶ μόνη ἀνταλλαγὴ ψήφων, πρὸς ἀποκρῶσιν ὅλων τῶν ὑποψηφίων τῆς καταχθονίου φαρτίαις.

Ἀκολουθῶν ὁ ἐπιστολογράφος, ἐπιμένει, χωρὶς νὰ τὸ ἀποδείξη, ὅτι οἱ τέσσαρες ὑποψήφιοι ρίζοσπασταὶ ἐπεβλήθησαν δεσποτικῶς ἐπὶ τοῦ κόμματος, καὶ ὅτι ἡ ἐπιβολὴ αὕτη ἐπέφερε τὴν διαίρεσιν.

Ἄλλ' ἂν τινες ὑποστηρίζωσιν ἄτομά τινα, εἰς τὰ ὅποια ἔχουσι πλειοτέραν τὴν πεποίθησιν, καὶ ἡ πλειονότης παραδέχεται αὐτὰ, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἐπιστολογράφος ὁμολογεῖ, τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι ἐπιβολή· τοιαύτη μάλιστα δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπ' ἐναντίας ἢ ἐπιμονῇ ὀλίγων τινῶν, ἐν μειονότητι διατελούντων καὶ ἄλλα ἄτομα ὑποστηρίζοντων καὶ ἂν διαίρεσις ὑπῆρξεν, ἐκ ταύτης καὶ ὄχι ἐξ ἐκείνης προήρξετο.

Ἐν τούτοις, ἂς εὐφρανθῶσιν οἱ καλοὶ οὗτοι πρῆτιῶται ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ ρίζοσπαστικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποῦ καυχῶνται ὀπαδοὶ, καὶ ἂς δίδωσι χώραν εἰς τοὺς λεγόμενους ἀντιπολιτευομένους νὰ καυχῶνται ἐν τῇ προσόδῳ αὐτῶν! Ἡμεῖς πάρομεν ἐνταῦθα, διότι δὲν εὐχαριστούμεθα νὰ ἐνδιατρίβωμεν πολὺ εἰς τοιαύτας συγκρούσεις. Εὐχόμεθα δὲ ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια, εἰς διαβολὴν ἀξιοτίμων πολιτῶν, εἰς βλάβην τῆς πατρίδος καὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Εἰς τὸ ἐκ Κεφαλληνίας ἄρθρον, τὸ ἐμπεριεχόμενον εἰς τὸν III ἀριθμὸν τοῦ Παρατηρητοῦ, καὶ πραγματευόμενον περὶ τῆς τελευταίας ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, πολὺ ἐσφαλμένως σημειοῦται, μετὰ τῶν ἄλλων, ὅτι οἱ εἰς τὸ ρίζοσπαστικὸν κόμμα διαφωνήσαντες ἐθεώρουν τοὺς ὑποψηφίους τοῦ κόμματος τούτου ὡς τίχα μετριοφρονοῦντας. Ὅλον τὸ ἐναντίον μάλιστα ἠκολούθησεν. Οἱ ὀλίγιστοὶ τινες διαφανήσαντες, καὶ ἀντιφερθέντες εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων τοῦ ρίζοσπαστικοῦ κόμματος, δυσανασχέτησαν καὶ ἀντεφέροντο διότι τὸ κόμμα ἐπέμενε μάλιστα, ἀπέναντι αὐτῶν, εἰς τὴν ὑποψηφιότητα καὶ ἐκλογικὴν ὑποστήριξιν ἀτόμων ἐχόντων χαρακτηριστικὰ καθαροῦ ρίζοσπαστισμοῦ. Ἴδου ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια.

Σκοπεύοντες νὰ ἐξκολουθῶμεν μετ' ὀλίγον τὴν ἐκδοσιν τοῦ Χωρικοῦ, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ εὐχαριστήσῃ, φαίνεται, καὶ τὴν Φωνὴν τοῦ Ἰονίου, — δὲν θέλομεν λείψει, καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς εὐμενοῦς πρῆτροπῆς τῆς, νὰ ἐνασχοληθῶμεν ἀρμοδίως ἐπὶ τοῦ προσφάτου, καὶ ὅλων ἐναντίου τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν, θέματος τῆς, περὶ ἀποκεντρωτισμοῦ τῆς Ἑπτανήσου, τουτέστι περὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν μεσημβρινῶν καὶ σταφιδοφόρων νήσων· θέματος ἄλλοκότου, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρεται ὁ ἐν τῷ 19 αὐτῆς ἀριθμῷ ἐρωτηματικὸς αὐτῆς δεκάλογος.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Προκειμένου λόγου περὶ προσεχοῦς ἐξακολουθήσεως τοῦ Χωρικοῦ, τακτοποιουμένης ἐτι μᾶλλον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ὀπωσοῦν ἀύξανομένου τοῦ σχήματος, προσκαλοῦνται οἱ θέλοντες, διὰ τῆς συνδρομῆς των, νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦτο ὄργανον τοῦ ρίζοσπαστισμοῦ, νὰ καταγραφῶσιν ἐνταῦθα.

Τὸ φύλλον θέλει ἐκδίδεσθαι τακτικῶς ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος.

Ἡ συνδρομῆ, ἣτις ἐννοεῖται προπληρωτέα, προσδιορίζεται εἰς δίστηλα 2 κατ' ἔτος, καὶ ἐν καθ' ἐξάμηνον, προστιθεμένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ, τῇ 20 Ἀπριλίου 1860 ε. π.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ΧΩΡΙΚΟΥ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εἰς τινὰ τῶν ἀντιτύπων τοῦ προλαβόντος φύλλου, ἀριθ. 9, σελ. 1, στήλ. 2, στήλ. 15, ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη: ἐν χέρσιν, ἀντὶ: ἐν χέρσιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδόσεως, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΕΛΟΣ.